

บ้านนาคาเฟ่

บ้านนาคาเฟ

ดล (น้ำ - ทรัพย์สิน) หนุ่มทายาทเสียเจ้าของกิจการส่งออกแหวนน้ำ ได้รับโทรศัพท์จากบิดาเรียกตัวให้รีบบินกลับเมืองไทยกะทันหัน เมื่อไปถึงอยุธยา เลิศมหาดำรงสกุล ก็ได้พบว่า เสียติเรก ผู้เป็นพ่อก็ได้หลบหนีเจ้าหนีไปอย่างไร้ร่องรอย ทั้งไว้แต่จดหมายสั่งเสียกับแผนที่อีก 1 ฉบับระบุให้ดล เดินทางไปที่หมู่บ้านโคกสำราญ เพื่อขอความช่วยเหลือจาก ผู้ใหญ่ยิ้ม เพื่อนรัก เมื่อไม่มีทางหลีกเลี่ยง ดลจำต้องเดินทางไปทีโคกสำราญ ในสภาพที่ทรุดโทรมเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ก็เพราะหนทางเพื่อไปสู่หมู่บ้านโคกสำราญนั้นทุรกันดารเป็นอย่างมาก

แต่ต่อให้ดลวาดภาพโคกสำราญไว้เลวร้ายขนาดไหน ก็ไม่สามารถเทียบได้กับความเป็นจริงที่เขาต้องเผชิญและยอมรับให้ได้ว่าต้องอยู่กับมันไปอย่างไร้กำหนด ด้วยความโกรธ เมื่อเขาถึงทางที่พอจะเร่งเจ้ารถคันงามของเขาได้ ดลเหยียบคันเร่งจนสุดและทำให้เจ้ารถคู่ชีพคันงามพุ่งทยานราวจรวดเกือบจะเสยเข้ากับเกวียนของหลานสาวผู้ใหญ่ยิ้ม นามว่า หวานใจ (กระต๊อบ-ชวัลกร) สาวน้อยบ้านนาอายุ 18 พ่อตายตั้งแต่เด็ก ส่วนแม่ทิ้งไปทำงานที่กรุงเทพฯ แล้วหายสาบสูญไป จึงต้องอยู่กับผู้ใหญ่ยิ้มผู้เป็นลุงตั้งแต่เด็ก จึงรักลุงเหมือนพ่อ ถูกฝึกให้ทำทุกอย่างได้เหมือนผู้ชาย รักบ้านเกิดมาก เป็นครูของโรงเรียนโคกสำราญ

ในช่วงวิกฤต ดลหักรถหลบควาย จนทำให้เจ้ารถคันงามก็ไปสิ้นฤทธิ์อยู่ที่ใต้ต้นไม้และเขาได้หมดสติลงในทันที แต่อย่างน้อย หวานใจก็พาร่างที่ไร้สติของดลมายังโคกสำราญจนได้ในท้ายที่สุด โคกสำราญเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ อันที่จริง การไร้ซึ่งความเจริญนี้มีเหตุผลที่เข้าใจได้ ทั้งนี้ก็เพราะนายชัยเจ้าของโรงงานผลไม้กระป๋องที่ใช้เงินซื้อเสียงจนก้าวมาเป็นอบต. บิดาของบัวตม (ไอ้-รุ่งระวี) บัวบาน (น้ำหวาน-ลาวัลย์) สองศรีพี่น้อง ที่ใฝ่ฝันอยากจะเป็นดาว ได้ใช้ความสามารถทุกวิถีทางที่จะยึดหมู่บ้านนี้ให้มาเป็นของเขาให้ได้

แต่ทั้งนี้หมู่บ้านนี้ก็ยังมีผู้ใหญ่ยิ้มที่ไม่ใช่ผู้ใหญ่บ้านธรรมดา ที่จะยอมใครได้ง่าย ๆ ในอดีต ยิ้มเป็นคนแรกของหมู่บ้านที่ลุยเข้าเมืองหลวงเก็บหอมรอมริบจนเป็นเจ้าของคาเฟ่ที่เริ่มจากเล็กๆจนใหญ่โต ที่มีชื่อว่า บ้านนาคาเฟ่ ยิ้มได้พบรักและแต่งงานกับ สาธิตา (ฮันนี่-ภัสสร) หนึ่งในนักร้องแม่เหล็กที่สามารถเรียกแขกเข้ามาฟังเพลงจากเธอนั่นแน่ขนาดและในคาเฟ่ของเขายังได้ ครูนวล (โย่ง เชิญยิ้ม) ผู้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าวงลูกทุ่งที่สอนและสร้างนักร้องที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความสามารถ อีกทั้งยิ้มยังได้ ทับ (ดอน จมูกบาน) และชู (ชูศรี เชิญยิ้ม) ตลกของคาเฟ่ที่เรียกเสียงหัวเราะจากแขกได้ทุกคำตลก

ในครั้งนั้น ยิ้มกับลูกน้องต่างเสพสุขกันมากจนน่าอิจฉา จนกระทั่งวันหนึ่ง เมื่ออิทธิพลมืดเข้ามาบีบบังคับให้ยิ้มขายคาเฟ่ให้ แต่ยิ้มไม่ยอม แต่ช่างเป็นโชคที่ลูกค้าผู้ร่ำรวยและเมตตาคนหนึ่ง ซึ่งก็คือเสียติเรก ได้ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือปัญหาให้จนทำให้เขาและลูกน้องสามารถรอดชีวิตมาได้แต่ก็ลำบากยากจนถึงกับหมดเนื้อหมดตัว และก็เสียติเรกอีกนั่นเองที่หยิบยื่นเงินก้อนหนึ่งให้กับยิ้ม จนทำให้เขาอพยพลูกน้องกว่าห้าสิบครอบครัวอพยพมาปักหลักปักฐานกันที่หมู่บ้านแห่งนี้

ยิ้มและลูกบ้านของเขาได้เรียนรู้ความจริงที่ว่าเมืองกรุง ที่ดูมีเสน่ห์นั้นแฝงไว้ด้วยเล่ห์เหลี่ยมและมนุษย์ที่มากไปด้วยกิเลส สังคมชนบทที่อยู่ใกล้ชิดกับธรรมชาติแท้ที่จริงแล้วนั่นคือสังคมที่สมบูรณ์ ที่หล่อหลอมมนุษย์จนมีจิตใจที่งดงาม ดังนั้น ยิ้มและลูกบ้านของเขาจึงตั้งใจที่จะรักษาให้หมู่บ้านอยู่ในสภาพใกล้ธรรมชาติที่สุด

แต่อย่าได้เข้าใจผิดว่าชีวิตในโคกสำราญไร้สีสัน ยิ้มและลูกบ้านที่เป็นลูกหลานของนักร้อง นักดนตรีและตลกต่างก็ช่วยกันได้สร้างบรรยากาศของบ้านนาคาเฟ่ให้เกิดขึ้นทุกคืนวัน จึงเป็นที่เข้าใจได้ถึงความจริงข้อที่ว่าแม่นายชัยจะใช้แผนร้ายประการใด ก็ไม่อาจเผอิทธิพลชั่วเข้าสู่หมู่บ้านของผู้ใหญ่ยิ้มได้เลย แต่คนอย่างชัยก็ไม่เคยยอมแพ้ เมื่อไม่ได้ด้วยเล่ห์ก็ต้องเอาด้วยกล ชัยจึงใช้อำนาจในนามนายกอบต.หาทางกลั่นแกล้งหมู่บ้านของยิ้มทุกวิถีทาง เพื่อบีบให้หมู่บ้านของยิ้มเป็นถิ่นกันดารจนไม่น่าจะมีผู้คนทนอยู่ได้ แต่สิ่งที่แปลกก็คือ แผนการร้ายของชัยไม่อาจทำอันตรายต่อยิ้มและลูกบ้านของเขาให้รู้สึกท้อถอยลงได้เลย

ขณะที่ ดล สลบไปเขากำลังฝัน และเป็นความฝันที่เปี่ยมไปด้วยความสุข ในฝันเขากำลังอยู่ในคลับหรูต่างแดนที่เวดล้อมไปด้วยสาวสวยมากหน้าหลายตา แต่เมื่อเหมมสาวอ้าปากพูด กลับเอื้อนเอ่ยเป็นภาษาถิ่นอีสานของไทยเราอย่างคล่องปาก พวกฝรั่งก็เฝ้าลวงกันอย่างอึ้งจนทำให้ ดลสติกลับคืนมา เมื่อเขาลืมตาขึ้นมาก็พบว่ารอบตัวของเขานั้นเต็มไปด้วยพวกบ้านนอกคอกนา แต่ในขณะที่เขากำลังจะกริร้องด้วยความสยดสยอง เสียงแตรวงของผู้ใหญ่ยิ้มที่มารอรับก็แผดเสียงขึ้น แต่ที่สะดุดตาที่สุด ก็เห็นจะเป็นใบหน้าคมคายของ หวานใจ หลานสาวของผู้ใหญ่ยิ้มที่พยายามปฐมพยาบาลดลด้วยวิธีต่างๆอย่างคล่องแคล่ว

ดลพบว่าทุกคนในหมู่บ้านแสดงท่าทีดีใจมาก ที่ได้ต้อนรับเขา โดยเฉพาะผู้ใหญ่ยิ้ม ซึ่งบอกดลว่าเสียใจแรกเป็นเพื่อนรักเพื่อนตายที่มีพระคุณกับผู้ใหญ่ยิ้มอย่างมาก และดีใจที่ได้เคยส่งเงินก้อนหนึ่งมาให้ผู้ใหญ่ยิ้มซื้อที่เอาไว้แปลงหนึ่งเพื่อจะได้มาอยู่ในบั้นปลายชีวิต ดลเริ่มมีความหวังขึ้นมาทันที อย่างน้อยพอก็ยังทิ้งสมบัติเอาไว้ให้เขาบ้าง แต่เมื่อดลได้เห็นที่ดิน ใจที่เริ่มพองฟูก็แฟบลงทันที เพราะที่ดินห้าสิบไร่ที่ผู้ใหญ่ยิ้มภูมิใจนำเสนอ นั่นคือที่ดินล่วน ๆ ไม่มีสิ่งปลูกสร้างใด ๆ นอกจากเพิงเล็ก ๆ กับต้นไม้ใหญ่บ้าง เล็กบ้าง

ดลโวยวายขอขายที่ดิน เพื่อเอาเงินกลับกรุงเทพฯ ทำให้หวานใจ ไม่พอใจอย่างมากเพราะสำหรับหวานนั้น ที่ดินของดลเป็นที่ใฝ่ฝันที่หวานแอบวาดหวังว่า หากมันเป็นของหวานหวานจะพรวนดินหวานไถ และสร้างให้มันเป็นผืนดินที่สมบูรณ์และน่าอยู่ที่สุด แต่สำหรับดลมันกลับเป็นของที่ไร้ค่า ผู้ใหญ่ยิ้มรับปากว่าจะหาเงินมาให้ดล ดลดีอกขกลมว่าเขาไม่สามารถทนอยู่ในที่อันล้าสมัยได้เลยแม้เพียงวันเดียว และขอให้ยิ้มหาทางขายที่ดินของเขาให้ได้จนหวานราคาถู คิดแผนจะตัดสินใจโดยสัญญาว่าจะหาคนมาซื้อที่ดินต่อจากดลให้อย่างรวดเร็วที่สุด แต่ดลต้องทำให้ที่ดินเป็นที่ที่ดูดีมีค่ากว่าที่เป็นอยู่โดย เข้าไปถากถาง ปลูกพืชไร่ และสร้างบ้านในที่ดิน แสดงความภูมิใจที่ได้เป็นเจ้าของ เพื่อให้คนเห็นแล้วอยากซื้อ ดลหลงกลรับปาก และขอให้หวานเป็นพี่เลี้ยงบุกเบิกที่ดินร่วมกับเขาและเขาจะจ่ายค่านายหน้าให้อย่างงามซึ่งหวานก็แกล้งตอบตกลงเพื่อให้ดลตัดสินใจอยู่โคกสำราญต่อตามแผน

หวานได้พบว่า ดลเป็นผลิตผลคนเมืองที่ไร้คุณภาพอย่างที่สุด ทั้งจับจด เหยียบขี้ไก่ไม่ฝ่อ เป็นทาสเทคโนโลยี ขณะที่ดลก็รู้สึกเหมือนตัวเองย้อนกลับไปอยู่ในยุคก่อนกรุงศรีอยุธยาแตก แต่สิ่งที่ทำให้ดลเกือบจะเป็นบ้าก็คือ แทบทุกคนในโคกสำราญนั้น ไม่มีใครเดือดเนื้อร้อนใจกับสภาพความลำบากในชีวิตเลย ยิ่งไปกว่านั้น ทุกคนยังอารมณ์ดีจนเกินกว่าเหตุ ในแต่ละวัน ดลต้องกลายเป็นเกษตรกรจำเป็น ผจญทั้งภัยธรรมชาติ ทะเลาะเบาะแว้งกับหวาน ขณะเดียวกันดลก็ค่อย ๆ ได้ซึมซับถึงวิถีชีวิตของชาวชนบทที่เรียบง่าย งดงามโดยไม่รู้ตัวรวมทั้ง ได้เห็นการแก้ปัญหาให้ลูกบ้านโดยใช้หลักเมตตาของผู้ใหญ่ยิ้ม ที่สำคัญดลยังได้ซาบซึ้งถึงความรัก ความผูกพัน ระหว่างผู้คนในหมู่บ้านที่พร้อมจะเผชิญความทุกข์ยากและฝ่าฟันปัญหาต่าง ๆ ไปด้วยกันโดยไม่เคยคิดจะทอดทิ้งแผ่นดินถิ่นเกิด

เมื่อทางการขอให้โลกสำราญ ซึ่งเป็นตำบลเดียวที่ไม่เคยมีสินค้าโอท็อป ส่งสินค้าของตนเข้าประกวด และหวานก็เห็นว่าจะเป็นทางเดียวที่สามารถบีบให้ชี้ยต้องเจียดงบประมาณสนับสนุนสินค้านี้ และเป่าประกาศขอให้ชาวบ้านช่วยกันสร้างสรรสินค้าโอท็อปของหมู่บ้าน แต่ชี้ยก็หาทางสกัดดาวรุ่งโดยอ้างว่าสินค้านั้นล้วนเป็นโอท็อปของผู้อื่นทั้งหมดทั้งสิ้นแล้ว แต่คนในโคกสำราญก็ยังไม่สิ้นหวัง สร้างสรรสิ่งที่ไม่มีการผูกพันระดับปฐม อีกทั้งยังคงใช้ความรู้ความสามารถของเขาช่วยชาวบ้านคิดประดิษฐ์สินค้าโอท็อปอีกจำนวนหนึ่งซึ่งถึงแม้มันจะดูไม่เข้าท่า แต่การอุทิศกายใจให้กับชาวบ้านและทำให้เขาต้องเกือบเอาชีวิตไม่รอดเช่นกรณีของข้าวหลามติลิวเอริกก็ทำให้หวานเริ่มเปิดใจให้กับเขา แต่ขณะที่ความสัมพันธ์ของเขา และหวานกำลังดำเนินไปได้ด้วยดี พ่อของดลในสภาพสิ้นเนื้อประดาตัวก็ปรากฏกายขึ้นเพื่อขอให้ลูกชายหัวแก้วหัวแหวนพยายามหาเงินสดก้อนใหญ่เพื่อให้เขาไปชำระหนี้เพื่อที่จะกลับมาเย็นหยัดได้อีกครั้งซึ่งเมื่อเขาขอความช่วยเหลือจากดลเสร็จแล้วก็ต้องรีบหลบหนีการตามล่าจากบรรดาเจ้าหนี้และเงื้อมมือของกฎหมายต่อไป

ดลที่ส่งสารพ่อและกำลังมืดแปดด้านจึงจำเป็นต้องหันหน้าไปพึ่ง ชัย ผู้หมยมันปั้นมือที่จะยึดหมู่บ้านของชัยมิให้ได้ ซึ่งชัยปฏิเสธที่จะซื้อที่ดินของดลโดยอ้างว่าถึงแม้จะเป็นที่ ๆ สวยงามเพียงไรแต่ขนาดไม่พอที่เขาจะสามารถทำประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ เขาต้องการที่จะกว้านซื้อที่ดินจำนวนมากจากบรรดาชาวบ้านและถ้าดลสามารถโน้มน้าวจิตใจของลูกบ้านให้ขายที่ดินให้กับเขาได้ เขาจะสมนาคุณให้กับดลอย่างงามด้วยเงินก้อนใหญ่ที่จะสามารถช่วยปัญหาของพ่อของดลได้ ดลรู้สึกเป็นห่วงว่าชัยจะเอาที่ดินไปทำอะไรแต่ชัยสังเกตเห็นรีบออกตัวว่าเขามีแผนที่จะพัฒนาโคกสำราญให้เป็นแหล่งเพาะปลูกขนาดใหญ่เพื่อป้อนวัตถุดิบให้กับโรงงานผลไม้กระป๋องของเขาและจะทำให้ชาวบ้านมั่งคั่งมากขึ้นซึ่งทำให้ดลสบายใจที่ได้ยินเช่นนั้น ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าการกระทำเช่นนี้เท่ากับทรยศยมและทรยศความไว้วางใจที่หวานมีให้กับเขา แต่ด้วยความสงสารพ่อ ดลจำเป็นต้องทำตามที่ชัยขอร้อง

ดลวางแผนพาเพื่อน ๆ ในหมู่บ้านไปค้นพบความศิวิลท์ที่เมืองกรุงจนทำให้หลาย ๆ คนเผลอหลงไปกับแสง สี เสียง เมืองกรุง จนกลับมาคิดขายที่นา สวนของตนเพื่อไปอยู่กรุงเทพฯ หวานใจรู้ว่าทั้งหมดดลเป็นคนที่อยู่เบื้องหลัง ทำให้หวานใจเสียใจมาก และออกปากไล่เขาให้ออกไปจากหมู่บ้านของเธอ ด้วยความเสียใจที่ทำให้หวาน ผู้หญิงที่เขาเพิ่งรู้ว่าเขตกหลุมรักอย่างถอนตัวไม่ขึ้นแล้วเสียใจ ดลตัดสินใจสวนกระแสเปลี่ยนใจไม่ขายที่ดินให้กับชัยและเมื่อเขาไปพบชัย เขาได้พบกับความจริงโดยบังเอิญว่าแท้ที่จริงแล้วเขาถูกชัยหลอกมาตั้งแต่ต้น ชัยตั้งใจจะสร้างโรงงานเครื่องกระป๋องในที่ดินของหมู่บ้านโคกสำราญในทันทีที่เขานำเอาไฟฟ้า และประปาที่เป็นเงินหลวงมาพัฒนาหมู่บ้านแห่งนี้และหมู่บ้านของชัยจะกลายเป็นที่ทิ้งกากของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมจนสภาพแวดล้อมจะกลายเป็นพิษ

ดล ที่รู้ตัวว่าผิดไปแล้วเขาต้องหาทางที่จะต่อสู้กับชัยเพื่อรักษาหมู่บ้านของหญิงคนรักที่สอนให้เขารู้จักกับความสวยงามของความพอเพียง เพื่อทำให้โลกสำราญกลับมามีความสุขเหมือนกับอดีตที่ผ่านมาโดยใช้ชีวิตเป็นเดิมพัน

บทประพันธ์โดย : ลำดวนดง

บทโทรทัศน์โดย : ณ. ภัทรพร

กำกับกำแสดงโดย : แชมป์ - อินทนนท์, อรรณพ บุรีวชิระ

ควบคุมการผลิตโดย : ฐาปนกรณ์ ดิษยนันทน์